

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/556/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115235227
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5115235227.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: P. G. S., D. D. D. N. X, XXX XX J., W.: XX XXX XXX, právne zastúpený JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom, so sídlom Nám. Martina Benku 6, 811 07 Bratislava, proti odporcovi: O. C. K., L. XX.X.XXXX, J. X. C. XXX/XX, XXX XX Ž., Š. M. D., o zaplatenie 1.100,65 eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 682,65 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 682,65 eur od 27.01.2016 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 418,- eur spolu s úrokmi z omeškania:

- vo výške 5,15 % ročne zo sumy 1.100,65 eur od 05.07.2014 do 26.01.2016,
 - vo výške 0,10 % ročne zo sumy 682,65 eur od 27.01.2016 do zaplatenia a
 - vo výške 5,15 % ročne zo sumy 418,- eur od 27.01.2016 do zaplatenia,
- zamieta.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 9,81 eur titulom náhrady pomernej časti súdneho poplatku za podanie návrhu na začatie konania, a to k rukám právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 30.11.2015 podaným na Okresnom súde Žilina dňa 9.12.2015 domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 1.100,65 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 1.100,65 eur od 5.7.2014 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania vo výške súdneho poplatku a vo výške 167,52 eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia.

Návrh na začatie konania skutkovo navrhovateľ odôvodnil tým, že dňa 24.10.2013 bola medzi ním a odporcom uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX na čiastku 1.100,- eur za odplatu vo výške 418,- eur. Zmluvou sa odporca zaviazal celkovú čiastku vo výške 1.518,- eur uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to v prvých troch mesačných splátkach vo výške 5,50 eur a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 150,15 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdil odporca podpisom zmluvy. Odporca celkovo do dňa podania návrhu uhradil sumu 417,35 eur, pričom posledná uhradená suma vo výške 100,- eur bola uhradená dňa 15.5.2014. V súlade s čl. II. zmluvy bol odporca povinný hradiť v 13 mesačných splátkach, pričom prvá splátka bola splatná 10 deň po uzatvorení zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Vzhľadom na to, že odporca neplnil riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, navrhovateľ mu oznámil stratu výhody splátok v zmysle ust. § 53 ods. 8

Občianskeho zákonníka. V predžalobnej upomienke zo dňa 18.6.2014 upozornil odporcu na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 11.9.2014 oznámil odporcovi, že celý dlh (zahrňujúci nesplatenú časť úveru a odplaty) sa stal splatným ku dňu 4.7.2014. Po zosplatnení záväzku zo zmluvy o úvere neeviduje žiadnu ďalšiu úhradu odporcu. Ku dňu vypracovania návrhu tak činí dlžná čiastka sumu 1.100,65 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplatom v celkovej sume 1.518,- eur a čiastkou vo výške 417,35 eur, ktorá bola uhradená odporcom (1.518 eur - 417,35 eur = 1.100,65 eur).

Navrhovateľ k návrhu pripojil fotokópie zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320132288 zo dňa 24.10.2013, Obchodných podmienok, predžalobnej upomienky - výzvy k úhrade dlžnej sumy zo dňa 18.6.2014 spolu s hromadným poštovým podacím hárkom zo dňa 20.6.2014, oznámenia o zosplatnení záväzku zo dňa 11.9.2014 spolu s hromadným poštovým podacím hárkom zo dňa 12.9.2014.

Odporca sa k návrhu na začatie konania a jeho prílohám, ktoré mu boli doručené do vlastných rúk dňa 25.1.2016, na výzvu súdu písomne nevyjadril.

Súd nariadil pojednávanie na deň 29.3.2016, na ktoré sa navrhovateľ, právny zástupca navrhovateľa ani odporca nedostavili. Odporca mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané náhradným spôsobom. Právny zástupca navrhovateľa podaním zo dňa 17.3.2016 ospravedlnil svoju neúčasť a neúčasť navrhovateľa na pojednávaní a uviedol, že v celom rozsahu trvá na podanom návrhu a žiada mu v plnom rozsahu vyhovieť.

Súd na základe vykonaného dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v súdnom spise dospel k nasledovným skutkovým zisteniam:

Navrhovateľ ako veriteľ prostredníctvom obchodného zástupcu a odporca ako dlžník uzatvorili dňa 24.10.2013 zmluvu označenú ako zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX (na č. I. 3 spisu). Na základe uvedenej zmluvy sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi peňažnú sumu vo výške 1.100,- eur. Tento úver mal byť poskytnutý bezúčelovo za odmenu vo výške 18 % z istiny a úrok vo výške 20 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a za odmenu vo výške 5 % z istiny a úrok vo výške 14 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov (ďalej len odplata, ktorý zahŕňa ako odmenu, tak dohodnutý úrok). Odporca svojím podpisom na zmluve potvrdil prevzatie uvedenej peňažnej sumy v hotovosti, na základe čoho mal súd za preukázané, že odporca prevzal v deň uzavretia zmluvy, t. j. dňa 24.10.2013 uvedenú peňažnú čiastku (čl. I. zmluvy). Odporca sa v zmluve zaviazal navrhovateľovi splatiť istinu vo výške 1.100,- eur a odplatu vo výške 418,- eur, celkom tak sumu 1.518,- eur v 13-tich mesačných splátkach, a to prvých troch mesačných splátkach vo výške 5,50 eur a ďalej v pravidelných rovnomerných 10-tich mesačných splátkach vo výške 150,15 eur so splatnosťou prvej splátky 10. deň po uzatvorení zmluvy, pričom každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia mala byť splatná na 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Ďalej sa účastníci dohodli, že veriteľ je oprávnený žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednotlivej splátky, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Zároveň bol v zmluve uvedený doporučený termín úhrady 18. dňa v mesiaci. Priemerná RPMN v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z. z. bola ku dňu podpisu zmluvy pri splatnosti úveru 13 mesiacov uvedená vo výške 46,06 % a pri splatnosti úveru na 7 mesiacov nebola uvedená. (čl. II. zmluvy).

V čl. 1 Obchodných podmienok (na č. I. 4rub spisu), ktorými sa mal riadiť zmluvný vzťah účastníkov a s ktorými bol odporca uzrozmeneý, čo mal potvrdiť svojim podpisom, bolo ustanovené, že RPMN činí pri splatnosti úveru na 13 mesiacov 67,70 % a pri splatnosti úveru na 7 mesiacov 66,19 %.

V čl. 2 Obchodných podmienok bolo ustanovené, že konečnou splatnosťou úveru sa v zmysle zmluvy o úvere rozumie uhradenie poslednej splátky veriteľovi, pričom doba trvania úveru je od uzavretia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru.

Súd v ďalšom považoval za nesporné tvrdenie navrhovateľa, že odporca doposiaľ na daný záväzkovo-právny vzťah medzi účastníkmi uhradil ku dňu podania návrhu sumu vo výške 417,35 eur.

Listom zo dňa 18.6.2014 označeným ako „Predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy“ (na č. I. 4 spisu) žiadal navrhovateľ odporcu o úhradu neuhradenej sumy 1.100,65 eur do 5 dní od obdržania výzvy s upozornením, že inak si uplatní svoje právo a po uplynutí 15-dňovej lehoty v zmysle ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka bude žiadať o zaplatenie celej pohľadávky a budú voči odporcovi uplatnené aj všetky dojednané zmluvné sankcie. V zmysle pripojeného hromadného poštového podacieho hárku (na č. I. 5 spisu) bol tento list podaný na odoslanie poštovému doručovateľovi dňa 20.6.2014 s uvedením adresy odporcu na doručenie X. C. XXX/XX, Ž.. Súd však nemal preukázané, že uvedený list sa dostal do dispozičnej sféry odporcu.

Listom zo dňa 11.9.2014 označeným ako „Oznámenie o zosplatnení záväzku“ (na č. I. 6 spisu) oznamoval navrhovateľ odporcovi, že záväzok vyplývajúci z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere

č. XXXXXXXXXX bol v súlade so zmluvnými podmienkami zosplatnený ku dňu 4.7.2014 z dôvodu omeškania odporcu s jeho splácaním. Ďalej uviedol, že istina, vrátane úroku a zmluvnej odmeny je zosplatnená v celkovej výške 1.100,65 eur. V zmysle pripojeného hromadného poštového podacieho háрку (na č. I. 7 spisu) bol tento list podaný na odoslanie poštovému doručovateľovi dňa 12.9.2014 s uvedením adresy odporcu na doručenie X. C. XXX/XX, Ž.. Súd však nemal preukázané, že uvedený list sa dostal do dispozičnej sféry odporcu.

Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 11.06.2010 do 31.03.2015, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 394/2011 Z. z. účinnom od 01.12.2011, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania [5a) napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 138/1992 Zb. o autorizovaných architektoch a autorizovaných stavebných inžinieroch v znení neskorších predpisov, zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov].

Podľa ust. § 2 písm. b), d), h), i), j) a l) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010, na účely tohto zákona sa rozumie b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru, l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 394/2011 Z. z. účinnom od 01.12.2011 do 31.03.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (§ 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov) musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia,

v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 352/2012 Z. z. účinnom od 01.01.2013 do 31.03.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

Podľa ust. § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa ust. § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008 do 31.03.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ v znení zákona č. 379/2008 Z. z. účinnom od 01.11.2008, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 54 ods. 2 OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu

veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 559 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, splnením dlh zanikne.

Podľa ust. § 563 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa ust. § 657 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa ust. § 658 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa ust. § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení nariadenia Vlády SR č. 20/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky [2] § 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov] platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“) v znení zákona č. 9/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa ust. § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Zmluva o úvere podľa ust. § 497 ObZ je v zmysle cit. ust. § 261 ods. 6 písm. d) ObZ absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, to znamená, že sa vždy spravuje ObZ bez ohľadu na to, kto je subjektom týchto vzťahov (podnikateľ alebo iná osoba). Zmluva o úvere je zmluvou konsenzuálnou, lebo vzniká už dohodou zmluvných strán o jej obsahu. Na jej vznik sa nevyžaduje aj faktické poskytnutie úverových prostriedkov. ObZ v základnom ust. 497 vymedzuje nasledujúce podstatné časti úverovej zmluvy: a) určenie zmluvných strán, b) určenie sumy (limitu), do ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté, c) záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky, d) záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky. Dohoda o uvedených podstatných častiach zmluvy je nevyhnutná na to, aby vznikla úverová zmluva (§ 269 ods. 1). Ak nedôjde k dohode hoci len o jednej z uvedených podstatných častí, nemožno hovoriť o vzniku úverovej zmluvy.

Zmluva o pôžičke podľa cit. ust. § 657 OZ má povahu reálneho kontraktu, teda vznik pôžičky predpokladá nielen dohodu strán, ale aj skutočné odovzdanie predmetu pôžičky (pri peniazoch i bezhotovostným prevodom) dlžníkovi. Pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke sú: a) prenechanie veci na voľné nakladanie, teda aj spotrebovanie, b) druhovo určený predmet pôžičky, c) dočasnosť právneho vzťahu, d) povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu a e) obvykle aj doba splatnosti jej vrátenia. Ak však doba vrátenia pôžičky (splatnosť) nie je dohodnutá, dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal (§ 563 Občianskeho zákonníka).

Z vykonaného dokazovania mal tak súd za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol právny vzťah na základe vyššie uvedenej uzavretej zmluvy zo dňa 24.10.2013. Aj s poukazom na to, že zo strany navrhovateľa išlo o činnosť v zmysle ust. § 2 ods. 2 ObZ a zo strany odporcu nešlo o obdržanie peňažných prostriedkov na výkon jeho zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov navrhovateľom odporcovi, súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi vznikol právny vzťah v zmysle príslušných ust. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a rovnako v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ. Keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere nie je zvláštnym zmluvným typom, spotrebiteľský úver môže byť dohodnutý v podobe rôznych typov zmlúv, napr. v zmluve o úvere podľa ust. § 497 ObZ, v zmluve o pôžičke podľa ust. § 657 OZ, v kúpnej zmluve podľa ust.

§ 588 OZ a pod. Súd sa tak v ďalšom zaoberal otázkou, o aký zmluvný typ v tomto prípade išlo. S poukazom na vyššie uvedené rozdielne pojmové znaky zmluvy o úvere a zmluvy o pôžičke, súd dospel k záveru, že zmluva uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom má pojmové znaky zmluvy o pôžičke podľa ust. § 657 OZ, pričom ako reálny kontrakt vznikla samotným poskytnutím finančných prostriedkov vo výške 1.100,- eur v hotovosti už pri samotnom podpise zmluvy. Z jej obsahu nepochybne vyplýva, že vôľa zmluvných strán priamo smerovala k prenechaniu predmetnej peňažnej sumy navrhovateľom ako veriteľom odporcovi ako dlžníkovi pri uzavretí zmluvy. Vôľou zmluvných strán nebolo dohodnúť záväzok veriteľa poskytnúť po uzavretí zmluvy ako konsenzuálneho kontraktu až na požiadanie dlžníka peňažné prostriedky do sumy 1.100,- eur.

Navrhovateľ tak svoju povinnosť podľa ust. § 657 OZ splnil pri podpise zmluvy a prenechal odporcovi sumu 1.100,- eur s tým, že odporca sa mal zaviazat' vrátiť navrhovateľovi túto sumu zvýšenú o celkovú odplatu vo výške 418,- eur, v ktorej mal byť zahrnutý jednak úrok podľa čl. I. zmluvy a jednak odmena podľa čl. I. zmluvy (v zmluve však nie je uvedené, v čom by mala spočívať táto odmena, resp. nie je uvedený jej kauzálny, t. j. ekonomický dôvod), a to všetko v 13-tich mesačných splátkach, a to prvých troch mesačných splátkach vo výške 5,50 eur a ďalej v pravidelných rovnomerných 10-tich mesačných splátkach vo výške 150,15 eur so splatnosťou prvej splátky 10. deň po uzatvorení zmluvy, pričom každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia mala byť splatná na 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky.

Úrok v zmysle ust. § 658 ods. 1 OZ je odplatom za užívanie peňažnej istiny a plní sa v určitom percente za určité obdobie. Účastníci zmluvy si tak môžu dohodnúť úroky spôsobom, ktorý spĺňa požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu podľa ust. § 37 ods. 1 OZ, obvykle je to určitým percentom stanoveným za príslušnú dobu, môže byť však aj stanovením konkrétnej sumy. Dohoda o výške úrokov však nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi, inak by bola takáto dohoda neplatná podľa ust. § 39 OZ. V tomto smere súd poukazuje na platnú judikatúru, podľa ktorej je možné považovať za neprímeraný úrok taký, ktorý je dohodnutý vo výške podstatne presahujúcej úrokovú mieru obvyklú v dobe dojednania úroku stanovenú zásadne s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov a pôžičiek.

Zo znenia ust. § 657 a § 658 OZ nevyplýva, že by si zmluvné strany nemohli popri plnení dlžníka spočívajúcom vo vrátení sumy požičaných peňažných prostriedkov ako aj zaplatení úroku, dohodnúť aj ďalšie plnenie dlžníka, avšak súd má za to, že v dotknutom prípade navrhovateľ použil nekalú obchodnú praktiku, ktorou naoko poskytoval pôžičku s úrokom vo výške 20 % ročne, ak súd vychádzal, že predmetný spotrebiteľský úver mal byť splatený v 13 mesačných splátkach [tento by aj pri prenechaní peňažnej sumy 1.100,- eur odporcovi na celé obdobie 13 mesiacov, teda pri záväzku odporcu vrátiť navrhovateľovi sumu 1.100,- eur naraz po uplynutí doby 13 mesiacov, bol v kapitalizovanej výške 418,- eur; výpočet: $1.100,- \text{ eur} \times 20 \% \times (1 + 1/12, \text{ t.j. } 13 \text{ mesiacov}) = 238,33 \text{ eur}$], avšak skutočná výška úroku bola týmto spôsobom omnoho vyššia. Táto však bola prekrytá vykonštruovaním odplaty za poskytnutie úveru (ktorej časťou podľa zmluvy bol aj úrok 20 %), ktorej výška a ani ekonomický dôvod, ako už bolo vyššie uvedené, nebol v zmluve vôbec ozrejmenej. Súd odhliadnuc od toho, že odporca nemal mať reálne peňažnú sumu 1.100,- eur prenechanú celú na obdobie 13 mesiacov (a už po 10 dňoch vlastne musel vrátiť jej časť a okrem toho posledná splátka mala byť splatná podľa zmluvne určenej splatnosti jednotlivých splátok už dňa 29.10.2014, teda za menej ako 13 mesiacov od prenechania sumy 1.100,- eur odporcovi), poukazuje na to, že výška odplaty v sume 418,- eur za poskytnutie peňažnej sumy 1.100,- eur odporcovi na celú dobu 13 mesiacov, by tvorila v ročnom vyjadrení 35,08 % poskytnutej sumy [výpočet: $418,- \text{ eur} / 13 \text{ mesiacov} = 32,1538 \text{ eur/mesiac}$; $32,1538 \text{ eur/mesiac} \times 12 \text{ mesiacov} / 1.100,- \text{ eur} = 0,3508$, t. j. 35,08 %]. Skutočná cena spotrebiteľského úveru vo forme pôžičky tak bola percentuálne vyjadrená nie priamo v zmluve, ale len odkazom na Obchodné podmienky navrhovateľa, s ktorými mal byť odporca oboznámený (tieto sa nachádzajú na rube zmluvy a sú spolu s rozhodcovskou doložkou podpísané odporcom), a to vo forme ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) vo výške 67,70 % pri splatnosti úveru 13 mesiacov a 66,19 % pri splatnosti úveru na 7 mesiacov.

Súd tak poukazuje na to, že dotknutá zmluva uzavretá medzi účastníkmi neobsahovala náležitosti podľa cit. 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. V zmluve sa nikde nenachádza údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Ustanovenie zmluvy, ktoré stanovovalo termíny jednotlivých splátok odpočtom počtu dní od uzavretia zmluvy a počet splátok (rovnako v čl. 2 Obchodných podmienok bolo ustanovené, že konečnou splatnosťou úveru sa v zmysle zmluvy o úvere rozumie uhradenie poslednej splátky veriteľovi, pričom doba trvania úveru je od uzavretia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru), nemožno považovať podľa názoru súdu za konformné so zmyslom a účelom sledovaným takto zakotvenou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa názoru súdu, spotrebiteľ (v tomto prípade dlžník) musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad bez akýchkoľvek

matematických operácií presne vedieť, kedy dôjde ku konečnej splatnosti jeho spotrebiteľského úveru, t. j. ktorým dňom. Takýto údaj však účastníkmi zmluvy uzavretá zmluva neobsahovala. Súčasne treba poukázať na to, že v zmluve sú uvedené dve varianty podmienok poskytnutia predmetného spotrebiteľského úveru, a to možnosť pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Ako už bolo vyššie uvedené, pri stanovení splátok podľa čl. II. zmluvy však pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov malo dôjsť k splatnosti poslednej splátky dňa 29.10.2014 (13 splátok pri splatnosti: 1. splátky dňa 3.11.2013, 2. splátky dňa 3.12.2013, 3. splátky dňa 2.1.2014, 4. splátky dňa 1.02.2014, 5. splátky dňa 3.03.2014, 6. splátky dňa 2.04.2014, 7. splátky dňa 2.05.2014, 8. splátky dňa 1.06.2014, 9. splátky dňa 1.07.2014, 10. splátky dňa 31.7.2014, 11. splátky dňa 30.8.2014, 12. splátky dňa 29.09.2014 a 13. splátky dňa 29.10.2014), t. j. v čase 12 mesiacov a 5 dní po poskytnutí spotrebiteľského úveru odporcovi. Možno tak konštatovať, že navrhovateľ opätovne použil nekalú praktiku, na základe ktorej sa mal javiť spotrebiteľský úver ako poskytovaný na obdobie 13 mesiacov, v skutočnosti bol však poskytnutý na kratšie obdobie na 12 mesiacov a 5 dní. V tomto kontexte tak možno považovať túto časť zmluvy, teda jej časť ustanovujúcu dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere za neurčitú (§ 37 ods. 1 OZ). Nemožno tak potom ani vychádzať z toho, že v zmluve sa nachádzalo ustanovenie, ktoré v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. obsahovalo určenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V ďalšom súd poukazuje na to, že sa v zmluve nikde nenachádza ani údaj podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o výške a počte iných poplatkov, ktoré mal odporca navrhovateľovi zaplatiť. Výška celkovej odplaty, aj keď bola v zmluve uvedená v sume 418,- eur, však zahŕňala aj úrok z pôžičky, ktorý bol len percentuálne vyjadrený, teda nie je zrejmé v akej výške boli iné poplatky, ktoré boli v zmluve označené ako odplata. Keďže bol nepochybne odporcovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.100,- eur, však v zmysle cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, je zmluva aj napriek chýbajúcim podstatným náležitostiam platná, avšak rovnako v zmysle uvedeného ustanovenia sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd tak vzhľadom na uvedené v ďalšom vychádzal z toho, že odporca bol povinný (iba) vrátiť požičanú sumu 1.100,- eur. Keďže nevyšlo najavo, že by odporca zaplatil navrhovateľovi do rozhodnutia súdu sumu vyššiu ako 417,35 eur (táto bola uhradená ku dňu 30.11.2015), je naďalej povinný zaplatiť navrhovateľovi len sumu 682,65 eur (z celkovo žalovanej sumy 1.100,65 eur).

Pokiaľ sa týka splatnosti predmetnej pôžičky, súd poukazujúc na už vyššie konštatovanú neurčitost' vyplývajúcu z toho, že úver mal byť poskytnutý na 13 mesiacov s tým, že splatnosť poslednej splátky mala nastať skôr, t. j. 29.10.2014 a súčasne s poukazom na to, že všetkých 13 splátok, ktoré boli dohodnuté, neboli dohodnuté v rovnakej výške (prvé tri v sume 5,50 eur a ďalších 10 v sume 150,15 eur) v spojení s už deklarovanou bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru [ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.], považoval za neplatnú aj dohodu účastníkov o splatnosti poskytnutej pôžičky (§ 37 ods. 1 OZ). Nie je totiž možné, ak povinnosťou odporcu bolo vrátiť len sumu 1.100,- eur (teda pôžičku bez úroku a odmeny), určiť v akých vlastne splátkach a s akou splatnosťou mal odporca zaplatiť túto sumu, ak nešlo o 13 rovnomerných splátok a navyše ak pôžička mala byť na jednej strane poskytnutá na 13 mesiacov a na druhej strane splatnosť dojednaných splátok mala nastať skôr za 12 mesiacov a 5 dní po jej poskytnutí (29.10.2014). Vzhľadom k tomu, že uvedenú časť zmluvy postihnutou touto neplatnosťou je možné oddeliť od jej ostatného obsahu podľa ust. § 41 OZ, táto neplatnosť tak nespôsobuje neplatnosť celej dotknutej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd tak vychádzal z toho, že odporca bol povinný pôžičku vrátiť na základe výzvy veriteľa (navrhovateľa) podľa ust. § 653 OZ. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ súdu nepreukázal doručenie jeho výziev zo dňa 18.6.2014 a zo dňa 11.9.2014 odporcovi, súd v zmysle ust. § 41 ods. 3 O.s.p. považoval za výzvu na vrátenie nesplateného zostatku pôžičky (jej istiny) až návrh na začatie konania, ktorý bol odporcovi doručení dňa 25.1.2016. Odporca bol tak povinný svoj dlh uhradiť podľa ust. § 563 OZ nasledujúceho dňa, t. j. dňa 26.1.2016. Keďže nevyšlo najavo, že by odporca zaplatil navrhovateľovi do rozhodnutia súdu sumu 682,65 eur, dňom 27.1.2016 sa tak dostal odporca do omeškania s úhradou tohto peňažného záväzku.

Čo sa tak týka uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania, súd mal za to, že navrhovateľovi vzniklo podľa ust. § 517 ods. 2 OZ právo požadovať od odporcu úroky z omeškania vo výške podľa cit. ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.02.2013, t. j. vo výške 5,05 % ročne (k 27.1.2016 bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,05 %, o čom má súd vedomosť zo svojej činnosti, § 121 O.s.p.) zo sumy 682,65 eur od 27.1.2016 do zaplatenia. V ostatnom uplatnenom rozsahu navrhovateľovi právo na zaplatenie úrokov z omeškania nevzniklo.

S poukazom na uvedené dôvody súd návrhu vyhovel v časti o zaplatenie sumy 682,65 eur (zostatok nesplatennej istiny pôžičky) spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 682,65 eur od 27.1.2016 do zaplatenia a v ostatnej časti návrh zamietol, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčíslil, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Súd pri rozhodnutí o trovách konania vychádzal z ust. § 142 ods. 2 O.s.p., pričom vychádzal zároveň z toho, že navrhovateľ mal vo veci len čiastočný úspech v čistom vyjadrení 14,86 % [úspech navrhovateľa vyčíslený ku dňu vyhlásenia rozsudku 29.3.2016: 682,65 eur + príslušenstvo; celková výška pohľadávky s príslušenstvom vyčíslená ku dňu vyhlásenia rozsudku: 688,60 eur; %-tuálny úspech navrhovateľa = 688,60 eur / 1.199,10 eur = 57,43 %; úspech odporcu 42,57 % = 100 % - úspech navrhovateľa 57,43 %; čistý úspech navrhovateľa 57,43 % - 42,57 % = 14,86 %]. Preto o trovách konania rozhodol súd tak, že navrhovateľovi priznal nárok na náhradu pomernej časti trov konania zodpovedajúcej 14,86 % ním vynaložených trov konania na účelne uplatnenie práva proti odporcovi.

S poukazom na to, súd priznal navrhovateľovi proti odporcovi náhradu trov konania vo výške 9,81 eur (14,86 % zo zaplateného súdneho poplatku za podanie návrhu na začatie konania vo výške 66,- eur podľa čistého pomeru úspechu navrhovateľa v konaní a v zmysle ust. § 151 ods. 2 O.s.p. keďže vynaloženie týchto trov konania navrhovateľom vyplýva z obsahu spisu, aj keď tieto trovy nevyčíslil).

Súd poukazuje na to, že zo svojej činnosti má vedomosť (§ 121 O.s.p.), že navrhovateľ sa v množstve návrhov na začatie konania podaných za posledné obdobie na Okresnom súde Žilina v zastúpení JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom domáha svojich nárokov vyplývajúcich zo skutkovo a právne zásadne totožného základu, pričom ide o návrhy na začatie konania formulárového charakteru, v ktorých sa dopĺňajú len jednotlivé individuálne údaje tej, ktorej veci (napr. len v jednom súdnom oddelení 6C ide o konania vedené pod spis. zn. 6C/244/2014, 6C/260/2014, 6C/265/2014, 6C/314/2014, 6C/105/2015, 6C/284/2015, 6C/299/2015 a 6C/517/2015). V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR spis. zn. 6 M Cdo 9/2013 zo dňa 20.06.2014 trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. V danom prípade tak vzhľadom na konštatovanú typovosť a formulárovosť návrhu na začatie konania trovy navrhovateľa vzniknuté jeho zastupovaním JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom súd nepovažoval za účelne vynaložené trovy na uplatnenie práva, ktorých náhradu má súd v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. priznať úspešnému účastníkovi, a preto súd navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo vyčíslenej výške 167,52 eur nepriznal ani v pomernej časti zodpovedajúcej čistému úspechu navrhovateľa vo veci. Súd zároveň s poukazom na ust. § 149 ods. 1 O.s.p. zaviazal odporcu na náhradu trov konania spolu vo výške 9,81 eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).